

Sygn. akt II K 1451/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniach 13.12.2013 r., 29.01.2014 r., 12.03.2014 r.

s p r a w y : **T. T.**

syna B. i K. z domu L.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. nieustalonego dnia miesiąca kwietnia 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD działka nr (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia gospodarczego, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu drewnianych drzwi, dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia elektronarzędzia i przewody elektryczne o łącznej wartości 550 zł czym działał na szkodę A. J. (1) i A. J. (2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2. nieustalonego dnia miesiąca kwietnia 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD (...), dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej nr 22, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do altany dostał się do jej wnętrza, z którego zabrał w celu przywłaszczenia licznik energetyczny i przewody elektryczne miedziane o wartości 230 zł, czym działał na szkodę U. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. w dniu 02 maja 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych POD (...), dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej na działce nr (...), w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zabezpieczeń zamka drzwi wejściowych do altany, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia butelkę wódki F. oraz butelki piwa (...)i (...)o łącznej wartości 230 zł czym działał na szkodę E. R.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

4. w dniach 08/09 czerwca 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD na działce nr (...), dokonał umyślnego zniszczenia mienia tj. rozbicia 2 szyb w szklarniach i połamania dwóch ozdobnych pergoli oraz zniszczenia kranu, czym spowodował straty w wysokości 460 zł na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

5. w dniach 14/15 czerwca 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD (...) na działce nr (...), dokonał zniszczenia mienia tj. umyślnego połamania drewnianej barierki na werandzie altany czym spowodował straty w wysokości 300 zł, czym działał na szkodę P. T.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

6. nieustalonego dnia w okresie czasowym od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 19 czerwca 2013r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych POD (...), dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu dwóch wkładek zamków w drzwiach altany dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową m-ki N. o wartości 389 zł, czym działał na szkodę K. R.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **T. T.** winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt 1 ,2, 3 i 6 części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 279 § 1 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 2 /dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **T. T.** winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku, tj. występkę z art. 288 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **T. T.** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 /jednego/ roku i 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **T. T.** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 /cztery/ lata;

V. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego **T. T.** pod dozór kuratora;

VI. uznaje oskarżonego **T. T.** winnym tego, że w nieokreślonym dniu pomiędzy 14 a 15 czerwca 2013 r. w J. woj. (...) dokonał zniszczenia mienia w ten sposób, że połamał drewnianą barierkę na werandzie altany znajdującej się na działce nr (...) powodując szkodę o wartości 300 zł, czym działał na szkodę P. T. tj. wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 124 § 1 k.w. wymierza mu karę 1 /jednego/ miesiąca ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;

VII. na podstawie art. 82 § 3 k.p.o.w. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu **T. T.** okres zatrzymania w dniu 14 sierpnia 2013 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego **T. T.** do kontynuowania nauki;

IX. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego **T. T.** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- A. J. (1) i A. J. (2) kwoty 550 /pięćset pięćdziesiąt/ złotych,

- U. K. kwoty 230 /dwieście trzydzieści/ złotych,

- E. R. kwoty 230 /dwieście trzydzieści/ złotych,

- M. S. kwoty 460 /czteryście sześćdziesiąt/ złotych,

- K. R. kwoty 389 /trzysta osiemdziesiąt dziewięć/ złotych,

w terminie 2 /dwóch/ lat od uprawomocnienia się wyroku;

X. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 708 zł plus 162,84 zł VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej obrony z urzędu;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **T. T.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1451/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieustalonego dnia w miesiącu kwietniu 2013 r. oskarżony T. T. udał się na teren ogródków działkowych przy ul. (...) w J.. Na działce nr (...) należącej do A. J. (1) i A. J. (2) dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia gospodarczego, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu drewnianych drzwi, dostał się do wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia elektronarzędzia i przewody elektryczne o łącznej wartości 550 zł. Czynem tym działał na szkodę A. J. (1) i A. J. (2).

Dowód:

- zeznania świadka A. J. (1) k. 2-3,
- protokół oględzin miejsca k. 5-7,
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,
- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

Nieustalonego dnia w miesiącu kwietniu 2013 r. oskarżony T. T. udał się na teren ROD (...) przy ul. (...) w J.. Dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej nr 22 należącej do U. K. w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do altany dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia licznik energetyczny i przewody elektryczne miedziane o wartości 230 zł. Czynem tym działał na szkodę U. K..

Dowód:

- zeznania świadka U. K. k. 24-26,
- protokół oględzin rzeczy k. 28,
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,
- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

W dniu 02 maja 2013 r. oskarżony T. T. udał się na teren ogrodów działkowych POD (...) przy ul. (...) w J.. Dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej na działce nr (...) należącej do E. R., w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zabezpieczeń zamka drzwi wejściowych do altany, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia butelkę wódki Finlandia oraz butelki piwa (...) i (...) o łącznej wartości 230 zł. Czynem tym działał na szkodę E. R..

Dowód:

- zeznania świadka E. R. k. 40-41,
- protokół oględzin rzeczy k. 42-43
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,

- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

W dniach 08/09 czerwca 2013 r. oskarżony T. T. udał się na teren ogrodów działkowych ROD w J. przy ul. (...). Na działce nr (...) należącej do M. S., dokonał umyślnego zniszczenia mienia tj. rozbicia 2 szyb w szklarniach i połamania dwóch ozdobnych pergoli oraz zniszczenia kranu, czym spowodował straty w kwocie 460 zł. Czynem tym działał na szkodę M. S.,

Dowód:

- zeznania świadka M. S. k. 50-51,
- protokół oględzin miejsca k. 53-55,
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,
- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

W nieokreślonym dniu pomiędzy 14 a 15 czerwca 2013 r. oskarżony T. T. udał się na teren ogrodów działkowych ROD (...) w J. przy ul. (...). Na działce nr (...) należącej do P. T., dokonał zniszczenia mienia - połamania drewnianej barierki na werandzie altany, czym spowodował straty w wysokości 300 zł. Czynem tym działał na szkodę P. T.,

Dowód:

- zeznania świadka P. T. k. 63-64,
- protokół oględzin rzeczy k. 65-68,
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,
- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

Nieustalonego dnia w okresie od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 19 czerwca 2013r. oskarżony T. T. udał się na teren ogrodów działkowych POD (...), w J. przy ul. (...), gdzie dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej należącej do K. R., w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu dwóch wkładek zamków w drzwiach altany dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową m-ki N. o wartości 389 zł. Czynem tym działał na szkodę K. R..

Dowód:

- zeznania świadka K. R. k. 76-77,
- protokół oględzin miejsca k 78-82,
- wyjaśnienia oskarżonego T. T. k. 92-95, 137-139,
- protokół eksperymentu procesowego k. 98-106,

Oskarżony T. T. nie jest chory psychicznie. Funkcjonuje na poziomie osoby upośledzonej w stopniu lekkim. W okresie obejmującym zarzucane mu czyny i odnośnie ich popełnienia nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 204-205,

Oskarżony T. T. ma 18 lat, jest uczniem I klasy Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Zespole Szkół i Placówek Specjalnych w J., nie posiada wartościowego majątku, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pozostaje na utrzymaniu rodziców.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego T. T. k. 92-95, 185,

- wywiad środowiskowy k. 124-127,

Oskarżony T. T. był karany sędownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego T. T. k. 202-203,

Oskarżony T. T. w toku postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach przyznał, że dokonał zarzucanych mu kradzieży z włamaniem oraz zniszczeń mienia, dokonał ich sam. Przedmioty zabrane z altanek sprzedawał za niewielkie pieniądze przypadkowym osobom. Uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczał na własne potrzeby. Zniszczeń mienia dokonał z głupoty i dla zabawy.

Przed Sądem oskarżony T. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśnił, że nie dokonał zarzucanych mu czynów. Przyznał się do ich popełnienia w postępowaniu przygotowawczym bowiem był zastraszony przez funkcjonariusza Policji, który twierdził, że jeśli się nie przyzna, to zostanie pozbawiony wolności. Podczas eksperymentu procesowego funkcjonariusz Policji mówił mu, aby pokazał jakąkolwiek altankę. Mówił mu co ma pokazywać bo na Komisariacie czytał z akt to, co zginęło.

Walor wiarygodności Sąd przydał wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie, w których oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W przedmiotowej sprawie nie było bezpośrednich świadków dokonania przez oskarżonego zarzucanych mu w niniejszej sprawie czynów. Z zeznań świadków A. J. (1), U. K., E. R. i K. R. wynika, iż po przyjeździe na swoje działki zauważyli oni, iż do ich altanek dokonano kradzieży z włamaniem. W złożonych zeznaniach wskazane osoby podały jakie przedmioty zostały im skradzione i określiły ich wartość. Również z zeznań świadków P. T. i M. S. nie wynika, aby posiadali oni wiedzę o osobie, która dokonała zniszczenia mienia na ich szkodę. Wskazani świadkowie opisali w złożonych zeznaniach przedmioty, które zostały zniszczone oraz wskazały jaka była wartość ich strat w związku z tym. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. J. (1), U. K., E. R. P. T., M. S. i K. R.. Wskazane osoby składały zeznania nie posiadając wiedzy o osobie, która dokonała czynów na ich szkodę, o których zawiadomiły Policję. Nie byli ci świadkowie zainteresowani w związku z tym, aby składać zeznania niekorzystne dla oskarżonego. Zeznania wskazanych świadków w zakresie dokonanych na ich szkodę kradzieży z włamaniem oraz zniszczenia mienia znajdują odzwierciedlenie w protokołach oględzin dokonanych przez Policję po złożeniu przez nich zawiadomień w przedmiotowej sprawie, którym Sąd przydał walor wiarygodności. Brak było bowiem podstaw, aby kwestionować zapisy dokonane w tych protokołach. Zeznania wskazanych świadków korespondowały ponadto z wyjaśnieniami jakie oskarżony T. T. złożył w toku postępowania przygotowawczego w niniejszej sprawie, w tym podczas eksperymentu procesowego przeprowadzonego z jego udziałem w dniu 14 sierpnia 2013 r., podczas którego wskazał on funkcjonariuszom Policji altanki, do których dokonał włamań i podał jakie z nich zabrał przedmioty, a także wskazał działki, na których dokonał zniszczenia mienia i przedmioty, które zniszczył. Gdyby oskarżony nie dokonał tychże czynów nie posiadałby tak szczegółowej wiedzy na ich temat.

Uwadze Sądu nie uszło, że wyjaśnienia oskarżonego T. T. nie były konsekwentne w toku postępowania w przedmiotowej sprawie. Na rozprawie oskarżony bowiem zmienił wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego T. T. złożonym na rozprawie.

Wyjaśnienia te Sąd ocenił jako nieudolną linię obrony oskarżonego zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu aktem oskarżenia czyny. Oskarżony bowiem w przekonujący sposób nie uzasadnił zmiany swojego stanowiska w zakresie zarzucanych mu czynów. Nie znajdują bowiem żadnego odzwierciedlenia w zgromadzonych w przedmiotowej sprawie dowodach wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał on, że podczas składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym był on zastraszany przez funkcjonariusza Policji pozbawieniem wolności i z tego względu przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie znajdują także żadnego pokrycia w dowodach wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim wskazywał on, że podczas eksperymentu procesowego funkcjonariusz Policji mówił mu, aby pokazał jakąkolwiek altankę oraz że mówił mu co ma pokazywać, bo na Komisariacie z akt przeczytał to, co zginęło. W przedmiotowej sprawie na okoliczności podawane przez oskarżonego na rozprawie związane z przebiegiem jego pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego została przesłuchana funkcjonariusz Policji M. B., która wykonywała tę czynność procesową z T. T. w dniu 14 sierpnia 2013 r. Z zeznań wskazanego świadka nie wynika, aby w toku prowadzonego przez nią przesłuchania na oskarżonego były wywierane jakiegokolwiek naciski, czy też aby był on zastraszany przez jakiegokolwiek funkcjonariusza Policji. Z zeznań M. B. wynika, że poza nią nikt inny nie uczestniczył w przesłuchaniu T. T.. Gdyby ktokolwiek inny brał udział w tym przesłuchaniu odnotowane zostałyby to przez nią w protokole przesłuchania. W protokole przesłuchania T. T. w charakterze podejrzanego w dniu 14 sierpnia 2013 r. brak jest zapisu o osobach uczestniczących w tej czynności, poza przesłuchującą M. B.. Świadek stanowczo wskazała, że w jej obecności oskarżony nie był zmuszany do składania wyjaśnień o treści jaka została zapisana w protokole. Oskarżony podczas przesłuchania nie sygnalizował także, iż był zastraszany.

Wiarygodność wyjaśnień złożonych na rozprawie przez oskarżonego w zakresie przebiegu eksperymentu procesowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Sąd weryfikował poprzez zeznania świadka T. K., który ten eksperyment przeprowadzał. T. K. wprawdzie nie pamiętał przebiegu eksperymentu procesowego z udziałem oskarżonego przeprowadzonego w niniejszej sprawie z uwagi, jak podał, na wielość tego typu czynności wykonywanych w pracy zawodowej. Podczas tego eksperymentu procesowego nie wydarzyło się nic, co spowodowałoby jego zapamiętanie przez świadka, była to „jak zeznał świadek, typowa czynność tego rodzaju. Z zeznań wskazanego świadka wynika, że eksperyment procesowy wykonywany jest przez niego w ten sposób, że wraz z podejrzanym udaje się w określone miejsce i podejrzany wskazuje na konkretne miejsca i okoliczności. Podczas eksperymentu najczęściej nie posiada on wiedzy co i z którego miejsca zginęło. Kategorycznie świadek zaprzeczył, aby z jego udziałem miał miejsce eksperyment procesowy, podczas którego mówiłby podejrzanemu co ma pokazywać. Jak wskazał, nie ma on żadnego interesu w tym, aby protokół eksperymentu procesowego zgadzał się z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd dał wiarę zeznaniom zarówno świadka M. B. jak i świadka T. K.. Wskazani świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego – funkcjonariuszami Policji, którzy z oskarżonym mieli kontakt jedynie w zakresie wykonywanych obowiązków służbowych. Nie byli oni w żaden sposób zainteresowani wynikiem rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Oskarżony T. T. był w toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwany po raz drugi w charakterze podejrzanego w dniu 14 października 2013 r. przez funkcjonariusza Policji R. H.. Z protokołu tego przesłuchania, podczas którego oskarżony przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie wynika, aby zgłaszał on jakiegokolwiek zastrzeżenia co do przebiegu jego przesłuchania przeprowadzonego przez funkcjonariusza Policji M. B. jak też i co do przebiegu eksperymentu procesowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie. W całości podtrzymał oskarżony wyjaśnienia złożone tak podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego jak i podczas eksperymentu procesowego. Niewątpliwie gdyby wobec T. T. wywierane były jakiegokolwiek naciski czy to podczas przesłuchania go w charakterze podejrzanego prowadzonego przez świadka M. B., czy też podczas eksperymentu procesowego, oskarżony nie podtrzymałby złożonych podczas tych czynności wyjaśnień. Oskarżony o nieprawidłowym wobec niego zachowaniu funkcjonariuszy Policji niewątpliwie poinformowałby też ich przełożonych składając stosowną skargę. Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony korzystał z pomocy ustanowionego mu obrońcy z urzędu. Obrońca oskarżonego nie pozostawałby bierny w sytuacji, gdyby podczas pierwszego przesłuchania w niniejszej sprawie treść wyjaśnień została wymuszona na oskarżonym przez funkcjonariuszy Policji lub też gdyby funkcjonariusz Policji nieprawidłowo przeprowadził eksperyment procesowy z udziałem oskarżonego.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów. Brak było bowiem jakichkolwiek okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Zachowaniem swoim oskarżony T. T. wyczerpał znamiona występków z art. 279 § 1 k.k. bowiem w J.:

- nieustalonego dnia miesiąca kwietnia 2013 r. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD działka nr (...), dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia gospodarczego, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu drewnianych drzwi, dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia elektronarzędzia i przewody elektryczne o łącznej wartości 550 zł, czym działał na szkodę A. J. (1) i A. J. (2);
- nieustalonego dnia miesiąca kwietnia 2013 r. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD KROKUS, dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej nr 22, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do altany dostał się do jej wnętrza, z którego zabrał w celu przywłaszczenia licznik energetyczny i przewody elektryczne miedziane o wartości 230 zł, czym działał na szkodę U. K.;
- w dniu 02 maja 2013 r. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych POD (...), dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej na działce nr (...), w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zabezpieczeń zamka drzwi wejściowych do altany, dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia butelkę wódki Finlandia oraz butelki piwa (...) i (...) o łącznej wartości 230 zł czym działał na szkodę E. R.;
- nieustalonego dnia w okresie czasowym od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 19 czerwca 2013r. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych POD (...), dokonał kradzieży z włamaniem do altanki ogrodowej, w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu dwóch wkładek zamków w drzwiach altany dostał się do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosiarkę spalinową m-ki N. o wartości 389 zł, czym działał na szkodę K. R..

Ponadto zachowaniem swoim oskarżony T. T. wyczerpał znamiona występków z art. 279 § 1 k.k. bowiem w dniach 08/09 czerwca 2013 r. w J. przy ul. (...), na terenie ogrodów działkowych ROD na działce nr (...), dokonał umyślnego zniszczenia mienia tj. rozbicia 2 szyb w szklarniach i połamania dwóch ozdobnych pergoli oraz zniszczenia kranu, czym spowodował straty w wysokości 460 zł na szkodę M. S..

Oskarżony T. T. dopuścił się także popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. bowiem w nieokreślonym dniu pomiędzy 14 a 15 czerwca 2013 r. w J. woj. (...) dokonał zniszczenia mienia w ten sposób, że połamał drewnianą barierkę na werandzie altany znajdującej się na działce nr (...) powodując szkodę o wartości 300 zł, czym działał na szkodę P. T..

Wina oskarżonego T. T. nie budzi wątpliwości. Z opinii sądowo – psychiatrycznej wynika, iż oskarżony T. T. nie jest chory psychicznie. Funkcjonuje na poziomie osoby upośledzonej w stopniu lekkim. W okresie obejmującym zarzucane mu czyny i odnośnie ich popełnienia nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony działał świadomie.

Oskarżony T. T. w zakresie wszystkich czynów działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim. Chciał bowiem popełnić te czyny.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego T. T. Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w art. 115 § 2 kk. biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanym oskarżonemu czynem. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego był znaczny.

W zakresie czynów z art. 279 § 1 k.k. oskarżony bowiem godził w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest własność. Nie bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości tychże czynów pozostaje także wartość szkód jakie oskarżony wyrządził swoim zachowaniem, a także rodzaj rzeczy jakich zaboru w celu

przywłaszczenia się dopuścił. Nie były to bowiem artykuły niezbędne mu do życia. Pieniądze uzyskane z ich sprzedaży przeznaczył, jak to określił oskarżony, na bzdury.

W zakresie czynu z art. 288 § 1 k.k. Sąd wziął pod rozwagę nie tylko wartość szkody jaką wyrządził oskarżony, ale także iż czynu tego dopuścił się jak to określił dla zabawy, z głupoty.

Ładunek społecznej szkodliwości jakim cechował się czyn oskarżonego T. T. z art. 124 § 1 k.w. jako wykroczenia był znaczny, ale nie nadmierny. Oskarżony bowiem swoim zachowaniem wyrządził szkodę w kwocie 300 zł. Nie bez znaczenia pozostaje, że także tego czynu dopuścił się jak to określił dla zabawy, z głupoty.

Nie dopatrzył się Sąd w stosunku do oskarżonego T. T. okoliczności obciążających ani też okoliczności łagodzących. Za okoliczność łagodzącą nie może być brana pod uwagę niekaralność oskarżonego w dacie popełnienia zarzuczanych mu czynów. Niekaralność jest bowiem normalnym stanem rzeczy.

Na zasadach określonych w kodeksie karnym odpowiada ten, kto popełnia czyn zabroniony po ukończeniu 17 lat (art. 10 § 1 k.k.).

W stosunku do sprawcy, który popełnił występki po ukończeniu 17 lat, lecz przed ukończeniem lat 18 sąd, na podstawie art. 10 § 4 k.k., zamiast kary stosuje środki wychowawcze, lecznicze albo poprawcze przewidziane dla nieletnich, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają. W przedmiotowym przepisie wiek sprawcy jest jedynie warunkiem wstępnych rozważań co do możliwości zastosowania środków wychowawczych lub poprawczych, przesłankami są zaś wyjątkowe okoliczności zarówno samego czynu, jak np. jego przypadkowość, chwilowe nieprzewyciężenie pokusy, wciągnięcie do czynu przez inne osoby, drugorzędna rola w jego popełnieniu itp., jak i wyjątkowo pozytywne cechy charakteru, pozytywny tryb życia sprawcy i zachowanie się samego sprawcy, świadczące o braku jego głębokiej demoralizacji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2007 r. IV KK 459/06, LEX nr 310245, Prok.i Pr.-wkl. 2007/5/1, Prok.i Pr.-wkl. 2007/6/7, wyrok SN z dnia 11 października 1982 r., IV KR 229/82, OSNPG 1983, nr 4, poz. 38). Decydując zatem o tym, czy ma być zastosowany art. 10 § 4 k.k. sąd nie powinien brać pod uwagę racjonalizacji ogólnie - prewencyjnej, a kierować się jedynie potrzebami resocjalizacyjnymi młodocianego. W przypadku młodocianego o wyborze rodzaju i rozmiarze środka decyduje bowiem celowość oceniona, jak zostało to wskazane powyżej, nie tylko w oparciu o zbadanie okoliczności sprawy, ale przede wszystkim na podstawie wszechstronnego i dokładnego zbadania właściwości charakteru sprawcy (Komentarz do kodeksu karnego pod red. A. Zolla, tom I, Zakamycze 1998, str. 115). Oskarżony T. T. czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania dopuścił się wprawdzie po ukończeniu 17 lat, a przed ukończeniem 18 lat. Sąd nie znalazł jednak podstaw do zastosowania względem oskarżonego w niniejszej sprawie środków wychowawczych. W realiach niniejszej sprawy Sąd nie dopatrzył się bowiem ani wyjątkowych okoliczności samych czynów ani też szczególnych właściwości charakteru oskarżonego. Z wywiadu kuratora sądowego wynika, iż oskarżony T. T. wychowywał się w pełnej rodzinie. Obecnie uczęszcza do Zespołu Szkół i (...)w J.gdzie uczy się w klasie I w zawodzie kucharza i z tym zawodem wiąże swoje plany życiowe. Sąsiedzi ani dzielnicowy nie zgłaszają uwag do zachowania oskarżonego. Wobec oskarżonego jako nieletniego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze stosował środek wychowawczy w związku z dopuszczeniem się przez niego czynów przeciwko mieniu na mocy postanowienia z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie sygn. akt R III Now (...)w postaci nadzoru kuratora sądowego. Środek ten nie odniósł pożądanego skutku. Oskarżony bowiem dopuścił się kolejnych czynów – które były przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział III Rodzinnych i Nieletnich (vide: postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie sygn. akt R III Now (...), na mocy którego zastosowano wobec oskarżonego środek wychowawczy w postaci umieszczenia w młodzieżowym ośrodku wychowawczym) oraz czynów, które były przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Sąd nie dopatrzył się też szczególnych okoliczności odnośnie czynów przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie. T. T. nie działał w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Nie ma w niniejszej sprawie żadnego powodu, który usprawiedliwiałby jego zachowanie zarówno w zakresie kradzieży z włamaniem jak i dokonanych zniszczeń mienia.

Kurator przeprowadzający wywiad nie ustalił, aby oskarżony nie miał zaspokojonych jakichkolwiek niezbędnych potrzeb.

Wymierzając oskarżonemu T. T. karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 53 k.k. i art. 54 § 1 k.k.

W tych warunkach jako współmierne do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oskarżonego T. T., Sąd wymierzył mu:

- za występki z art. 279 § 1 k.k. przyjmując, iż oskarżony dopuścił się ich popełnienia działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. - karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- za występki z art. 288 § 1 k.k. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. karę 1 miesiąca ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności stosując zasadę asperacji i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd stosując zasadę asperacji miał na uwadze bliskość czasową popełnienia przypisanych oskarżonemu występków, a także to, iż wskutek ich popełnienia doszło do naruszenia różnych dóbr chronionych prawem oraz iż pokrzywdzone nimi zostały różne osoby.

Kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu w niniejszej sprawie, kara ograniczenia wolności wymierzona za wykroczenie, jak i łączna kara pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego T. T. w tym wymiarze winny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania oraz wdrożyć go do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

W ocenie Sądu, okoliczności niniejszej sprawy pozwalają wnioskować, iż oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i czyny będące przedmiotem niniejszego postępowania będą jedynie incydentem w życiu oskarżonego. Stąd też w ocenie Sądu, mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, cele kary zostaną wobec niego osiągnięte, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa. Mając to wszystko na uwadze, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. T. kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby. Tak ustalony okres próby będzie odpowiednim, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego.

T. T. w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów nie miał ukończonych 21 lat, w chwili orzekania w sprawie nie miał ukończonych 24 lat zatem jest sprawcą młodocianym (art. 115 § 10 k.k.). Stosując zatem wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd zobligowany był - z mocy przepisu art. 73 § 2 k.k. - oddać oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Oskarżony T. T. był w przedmiotowej sprawie zatrzymany w dniu 14 sierpnia 2013 r., stąd też zgodnie z art. 82 § 3 k.p.o.w. należało zaliczyć okres faktycznego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności, jako efektywnie wykonywanej przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Oskarżony nie posiada wyuczonego zawodu. Obecnie jest uczniem I klasy Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Zespole Szkół i Placówek Specjalnych w J., gdzie uczy się zawodu kucharza. Za zasadne dla prawidłowego przebiegu okresu próby uznał zatem Sąd zobowiązanie oskarżonego do kontynuowania nauki.

Oskarżony nie naprawił szkód wyrządzonych pokrzywdzonym. Z tego względu, na podstawie art. 72 § 2 k.k., Sąd zobowiązał oskarżonego T. T. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- A. J. (1) i A. J. (2) kwoty 550 /pięćset pięćdziesiąt/ złotych,

- U. K. kwoty 230 /dwieście trzydzieści/ złotych,
- E. R. kwoty 230 /dwieście trzydzieści/ złotych,
- M. S. kwoty 460 /czterysta sześćdziesiąt/ złotych,
- K. R. kwoty 389 /trzysta osiemdziesiąt dziewięć/ złotych,

w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku. Okres ten jest wystarczający na zgromadzenie przez oskarżonego środków finansowych niezbędnych do naprawienia wyrządzonych pokrzywdzonym szkód. Mimo nauki oskarżony może podejmować choćby prace dorywcze, z których zarobione pieniądze będzie mógł przeznaczyć na wykonanie nałożonego na niego obowiązku naprawienia szkody.

W toku postępowania oskarżonemu T. T. Sąd wyznaczył z urzędu obrońcę w osobie adw. M. G.. Obrońca oskarżonego na rozprawie wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu według norm w stawkach minimalnych wynikających z przepisów i oświadczył, iż koszty te nie zostały uiszczone. Z tego względu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 708 zł plus 162,84 zł VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej oskarżonemu obrony z urzędu. Zasądzona kwota mieści się w granicach stawek minimalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Oskarżony T. T. ma 18 lat, jest uczniem I klasy Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Zespole Szkół i Placówek Specjalnych w J., nie posiada wartościowego majątku, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego T. T. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Uiszczenie przez niego kosztów sądowych w niniejszej sprawie uznać należy za zbyt uciążliwe.